

коли повернешся, напевно я
вже не любитиму тебе.
мабуть, вже й не впізнаю.
налетіла сарана сюди
і вигризла жита й
надію, розгризла мое
ім'я, мою хатину. від —
цурається тебе земля.
коли повернешся,
тебе заманить спека,

розшматує самота.
сюди на сизому коні
примчало божевілля,
що всі джерела потруїло.
як повернешся,
мене ти не
впізнаєш, і тебе
я не впізнаю.
бо вже так надто пізно.
бо вже так надто пізно.

Цикл « [Дерева проходять 1](#) ».